



Bruselj, 26. maj 2020
REV1 – nadomešča obvestilo
z dne 19. marca 2018

OBVESTILO DELEŽNIKOM

IZSTOP ZDRUŽENEGA KRALJESTVA IN PRAVILA EU NA PODROČJU AVDIOVIZUALNIH MEDIJSKIH STORITEV

Združeno kraljestvo je 1. februarja 2020 izstopilo iz Evropske unije in je postalo „tretja država“¹. Sporazum o izstopu² določa prehodno obdobje, ki se bo končalo 31. decembra 2020³. Do tega datuma se pravo EU v celoti uporablja za Združeno kraljestvo in v njem.⁴

V prehodnem obdobju se bosta EU in Združeno kraljestvo pogajala o sporazumu o novem partnerstvu, ki bo določal zlasti območje proste trgovine. Vendar ni mogoče z gotovostjo reči, ali bo ob koncu prehodnega obdobja tak sporazum sklenjen in bo začel veljati. V vsakem primeru bi tak sporazum z Združenim kraljestvom vzpostavil odnose, ki bodo v smislu pogojev dostopa na trg zelo drugačni od tistih na notranjem trgu,⁵ v carinski uniji EU ter na območju DDV in trošarin.

Poleg tega bo po koncu prehodnega obdobja Združeno kraljestvo tretja država, kar zadeva izvajanje in uporabo prava EU v državah članicah EU.

Zato se vse zainteresirane strani, zlasti gospodarski subjekti, s tem obvestilom opozorijo na pravni položaj po koncu prehodnega obdobja.

Nasveti deležnikom:

¹ Tretja država je država, ki ni članica EU.

² Sporazum o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL L 29, 31.1.2020, str. 7; v nadaljnjem besedilu: Sporazum o izstopu).

³ Prehodno obdobje se lahko pred 1. julijem 2020 podaljša enkrat za največ eno ali dve leti (člen 132(1) Sporazuma o izstopu). Vlada Združenega kraljestva tako podaljšanje zaenkrat zavrača.

⁴ Razen nekaterih izjem iz člena 127 Sporazuma o izstopu, od katerih pa nobena ni relevantna v okviru tega obvestila.

⁵ Zlasti sporazum o prosti trgovini ne določa načel notranjega trga (na področju blaga in storitev), kot so vzajemno priznavanje, načelo države izvora in harmonizacija. Sporazum o prosti trgovini tudi ne odpravlja carinskih formalnosti in kontrol, vključno s tistimi, ki se nanašajo na poreklo blaga in njegove vložke, ter prepovedi in omejitev uvoza in izvoza.

Ponudnikom storitev s področja uporabe Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev se zlasti svetuje, naj ocenijo posledice konca prehodnega obdobja glede na to obvestilo.

Po koncu prehodnega obdobja se pravila EU na področju avdiovizualnih in medijskih storitev, zlasti Direktiva 2010/13/EU⁶ (direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah), za Združeno kraljestvo ne bodo več uporabljala. To ima zlasti naslednje posledice:

1. DRŽAVA IZVORA IN PRISTOJNOSTI

Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah temelji na načelu „države izvora“, v skladu s katerim za ponudnike medijskih storitev⁷ praviloma veljata le zakonodaja in pristojnost njihove države članice EU izvora (kot je določeno v direktivi), tudi kadar se njihovi programi sprejemajo in/ali ponovno oddajajo v drugih državah članicah EU.

Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah določa posebna pravila za določitev, katera država članica ima pristojnost nad ponudnikom medijskih storitev v skladu z načelom države izvora. Zlasti so taki ponudniki pod pristojnostjo organov države članice, v kateri imajo sedež, in sicer na podlagi posebnih meril, določenih v Direktivi⁸. Če se ta merila ne uporabljajo, so določena merila subsidiarnosti za ponudnike medijskih storitev, ki oddajajo prek satelita⁹. V primerih, ko ni mogoče uporabiti nobenega od navedenih meril, je pristojna tista država članica, v kateri ima ponudnik sedež v smislu členov 49 do 55 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev, za katere so trenutno pristojni organi Združenega kraljestva (na primer zato, ker imajo sedež v Združenem kraljestvu v smislu te direktive), lahko po koncu prehodnega obdobja spadajo pod pristojnost ene od držav članic EU, če so izpolnjena merila iz člena 2 Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah. Poleg tega bodo imele države članice EU proste roke pri sprejemanju katerih koli ukrepov, ki se jim bodo zdeli primerni v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami, ki prihajajo iz Združenega kraljestva kot tretje države in ki ne izpolnjujejo pogojev iz člena 2 Direktive o avdiovizualnih

⁶ Direktiva 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1).

Ta direktiva je bila pred kratkim spremenjena z Direktivo (EU) 2018/1808 o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) glede na spreminjajoče se tržne razmere (UL L 303, 28.11.2018, str. 69).

⁷ Kot so opredeljeni v Direktivi o avdiovizualnih medijskih storitvah.

⁸ Taka merila zajemajo zlasti lokacijo, kjer je glavna pisarna ponudnika, lokacijo, kjer se sprejemajo uredniške odločitve v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami, lokacijo, kjer dela pretežni del delovne sile, vključene v storitve (glej člen 2(3) Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah).

⁹ Ta merila so: država članica, v kateri se nahaja satelitska povezava, ali, če satelitska povezava ni v državi članici, država članica, kateri pripadajo satelitske zmogljivosti, ki jih uporablja ponudnik (glej člen 2(4) Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah).

medijskih storitvah, če bodo skladni s pravom Unije in mednarodnimi obveznostmi Unije ter, če je to ustrezno, bodo v mejah Evropske konvencije o čezmejni televiziji¹⁰ (glej uvodno izjavo 54 Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah).

2. DRŽAVA IZVORA IN SVOBODA PRENAŠANJA/SPREJEMANJA

V skladu s členom 3 Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah države članice EU zagotovijo svobodo sprejemanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic in ne omejujejo njihovega prenašanja na svojem ozemlju zaradi razlogov, ki sodijo na področja, ki jih usklajuje ta direktiva.

Avdiovizualne medijske storitve ponudnikov medijskih storitev iz Združenega kraljestva, ki se sprejemajo ali prenašajo v EU, po koncu prehodnega obdobja ne bodo več upravičene do svobode sprejemanja in prenašanja iz člena 3 Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah. Države članice EU bodo zato upravičene, da na podlagi svoje nacionalne zakonodaje in, kadar je to primerno, v mejah Evropske konvencije o čezmejni televiziji in drugih veljavnih določb mednarodnega prava, omejijo sprejemanje in prenašanje avdiovizualnih medijskih storitev, ki izvirajo iz Združenega kraljestva¹¹.

Splošne informacije o zakonodaji EU, ki se uporablja za avdiovizualne medijske storitve, so na voljo na spletišču Komisije o pravilih EU o avdiovizualnih medijskih storitvah (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/audiovisual-media-services>). Te strani bodo po potrebi posodobljene z nadaljnjimi informacijami.

Evropska komisija

Generalni direktorat za komunikacijska omrežja, vsebine in tehnologijo

¹⁰ Dvajset od sedemindvajsetih držav članic in Združeno kraljestvo so pogodbeniki te konvencije. Naslednje države članice EU niso pogodbenice: Belgija, Danska, Grčija, Irska, Luksemburg, Nizozemska in Švedska (<https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/132>). Področje uporabe te konvencije je bolj omejeno kot področje uporabe Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, saj ta konvencija ureja le storitve oddajanja televizijskih programov. Ta konvencija ne zajema avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo in storitev platform za izmenjavo videov.

¹¹ Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah v členih 13, 16 in 17 določa posebna pravila za spodbujanje distribucije in produkcije evropskih del, kot so na primer minimalne kvote, rezervirane za evropska dela. V členu 1(1)(n) Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah so „evropska“ dela opredeljena kot dela, ki izvirajo iz evropskih tretjih držav, ki so podpisnice Evropske konvencije o čezmejni televiziji Sveta Evrope in izpolnjujejo pogoje iz člena 1(3) Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah. Zato se v skladu z veljavno različico navedene direktive in brez poseganja v morebitne prihodnje spremembe pravnega okvira dela, ki izvirajo iz Združenega kraljestva, za namene izpolnjevanja kvot v skladu s členi 13, 16 in 17 Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah štejejo za evropska dela tudi po koncu prehodnega obdobja.